

Anton Kacjan 9-12-AT
Terminal Tower
Room 2310
Cleveland, O. 44113

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, FEBRUARY 9, 1972

STEV. LXXIV — VOL. LXXIV

Armada na Kitajskem še vedno vodilna sila

Kljub potiskanju armade v ozadje ta še vedno vodi u-pravo v 17 od 26 pokrajin na Kitajskem.

HONG KONG. — Vojaki so še vedno na vodilnih političnih položajih v večini kitajskih pokrajin. V 17 od 26 imajo dejansko v svojih rokah vodstvo parsko in javne uprave. Čistka in potiskanje vojakov v ozadje, ki sledila odstranitvi obrambne-ga ministra in določenega naslednika Mao Tsetunga Lin Piao namreč ni segla tako daleč in tako na globoko, kot je v prvi dobi izgledalo.

Ljudska osvobodilna armada igra še vedno veliko in največkrat tudi vodilno vlogo v samih partijski organizaciji. Na pokrajinski ravni je dejansko skoraj vsa oblast še vedno v njenih rokah. To je do neke mere razumljivo, če upoštevamo, da je bila armada edina, ki je preživela skoraj nedotaknjena "kulturno-revolucijo" in potem to postopno omejevala in končno zaključila v sodelovanju z delavci in rdečimi gardisti, s katerimi je ustvarila skupne svete, ki so prevzeli vodstvo partije in javne uprave.

Partija je lani začela obširnejšo obnovo in zdi se, da je pri tem naletela na delni odpor armade, zlasti njene skupine, ki jo je vodil Lin Piao. Ta naj bi bila nasprotna tudi vzpostavitvi stikov z ZDA. Ko je skušala te svoje misli uveljaviti, je naletela na odpor in bila uničena.

Zmagovita skupina s predsednikom vlade Ču En-lajem na čelu se je zadovoljila z odstavitvijo Lin Piao in njegovih ožjih sodelavcev, ko armado potrebuje pri utrjevanju reda doma in zavarovanju meja, ki se Kitajcem posebno na severu zdo resno ogrožene.

Sadat se vrnil domov

KAIRO, Egipt. — Predsednik Egipta Anvar Sadat se je po razgovorih v Moskvi, po dveh dneh razgovorov s Titom v Jugoslaviji, ustavil na poti domov v Damasku in tam obrazložil svojemu zavezniku, kaj je na svoji poti storil in zvedel. Iz Damaska je odletel v Tripoli v Libijo in se po razgovorih s predsednikom Kadafijem vrnil v ponedeljek domov.

Sadat se je podal pretekli teden v Moskvo iskat podporo v orožju za odločnejši nastop proti Izraelu, kjer pa so mu svetovali, naj ne rine v vojno, ampak skuša doseči svoje cilje potom pogajanj.

V Kairu so hudi na ZDA, ker so te pristale na dobavo novih vojnih letal Izraelu in pomoči pri izgradnji izraelske vojne industrije. Egipt bi rad dobil tako pomoč od Sovjetske zveze, pa ni znano, kaj je Sadat v tem pogledu opravil v Moskvi.

Priporočajte A.D. tem, ki jo še nimajo!

Vremenski
prerok
pravi:

Postopna pooblačitve, mrzlo. Najvišja temperatura okoli 20.

Novi grobovi

Thomas Dean

V ponedeljek je umrl pri kidanju snega na svojem dovozu na 13410 Hathaway Rd., Garfield Heights, 80 let stari Thomas Dean, rojen v Dalmaciji, od koder je prišel v ZDA pred 60 leti, zaposlen do svoje upokojitve leta 1958 nad 25 let pri Republic Steel Corp. Pokojnik je bil mož Kate, roj. Bradasic, oče Michaela, Mary in s. Mary. Thomas FDC, stari oče Linde in Michaela, prastari oče Michaela Jamesa, brat Lucie Nezetic (Jug.). Pokojnik je bil član Ameriško hrvaškega kluba upokojencev. Pogreb bo iz Ferfolia pogreb. zavoda na 5386 Lee Rd. jutri, v četrtek v cerkev sv. Monike na Rockside Rd., Garfield Heights, ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Helen Jalovec

V starosti 85 let je umrla na svojem domu Helen Jalovec, rojena Urh, 3710 Klusner Avenue, Parma, Ohio. Bila je vdova po pokojnih možeh Jakobu Bizily, Jerryju Stojkovicu in Johnu Jalovcu, mati Stanleyja v Floridi, Jamesa, Lillian in Franka Bizily in Dorothy Kaufman, mačeha Johna Jalovca ml., Rose Leaufer, Mary Axtel, Louisa Jalovec, Tony Sadlar, Joa Jalovec in pok. Edwarda Jalovec, stara in prastara mati. Pokojna je bila rojena v Kamniku na Gorenjskem, od koder je prišla v Ameriko pred 65 leti. Bila je ena od petih ustanoviteljic Društva sv. Ane št. 4 ADZ in zadnja ustanovna članica. Bila je tudi članica društva št. 493 The Macabees. Pred selitvijo v Parma je živel velika let v Collinwoodu in St. Clair Avenue okoli: Na mrtvaškem odru je v Zeletovi pogrebni kapeli na 458 E. 152 St., od koder bo pogreb v petek jutraj ob 8.15 v cerkev Marije Vnebovzete ob 9. uri, nato v družinsko grobnico na pokopališče Kalvarija.

Senat kot sodišče

Odkar obstojata ZDA, je imel Senat na dnevnem redu vprašanje odstavitve, ki mu pripada po ustavi, le 12-krat.

Gandhi in Mujibur se posvetovala v Kalkuli

Indija in Bengalija sta se dogovorili o sodelovanju na obrobni, gospodarskem in kulturnem področju. Indijske čete bodo odšle domov do 25. marca.

KALKUTA, Ind. — V nedeljo in ponedeljek je bil predsednik vlade Bengalije šejk Mujibur Rahman tu na razgovorih s predsednico indijske vlade Indiro Gandhi. Razpravljala sta o sodelovanju obeh držav na narodno-obravnem, gospodarskem, kulturnem in tehničnem področju. Bengalija je siromašna država, ki mora začeti graditi od tal.

Po koncu razgovorov, ko se je Mujibur Rahman vrnil domov, je bilo objavljeno poročilo, ki govori o splošnem načelnem sporazumu in razumevanju obeh držav ter o njunem sodelovanju. Podpisani ni bil noben uradni sporazum, ker so mnenja, da ta trenutno ni potreben.

Indijske čete, ki so pomagale Bengaliji k neodvisnosti, so se večinoma že umaknile domov, nekaj pa jih je ostalo, da pomagajo novi državi pri ohranjanju miru in reda. V neki meri z njihovo moralno podporo se je posrečilo razorožiti vladi bengalske gverilce — mukti bahini, ki so ponekod že izjavili nasilja, ter organizirati redne vojaške enote. Indira Gandhi in Mujibur Rahman sta odločila, da bodo indijske čete, ki so še v Bengaliji, iz te dokončno odšle 25. marca. Tedaj bo nastopil čas tudi za vse tiste države, ki Bengalije doslej še niso priznale, da to storijo.

V Britaniji kade manj

LONDON, Vel. Brit. — Poraba cigaret je lani v Veliki Britaniji padla za 5,5%, kar kaže, da je vladni boj proti kajenju cigaret uspešen.

V ZDA je potrošnja cigaret lani napredovala za 3%, kar kaže, da sedanji boj oblasti proti kajenju ni posebno uspešen.

Iz slov. nasebin

LORAIN, O. — Pretekli teden je umrl 76 let stari rojak Anthony Pogorelec s 1773 E. 34 St. po treh letih bolezni. Do svoje upokojitve je bil zaposlen pri Lorain-Cuyahoga Works, U. S. Steel. Pokojnik je bil rojen v Warshaw, N.J., pa je živel 60 let v Lorainu. Bil je faran pri Sv. Cirilu in Metodu, član Najsv. Imena, KSKJ št. 101, ADZ št. 21 in Veteranov tujih vojn. Zaposlil je ženo Carolino, roj. Mihelec, sinove Anthonyja, Josepha, Edwarda in Roberta, sestre Mrs. Agnes Ursic in Mrs. Angela Kozjan, 14 vnukov in vnukinj. Pogreb je bil v četrtek, 3. februarja, iz Bodzash pogrebnega zavoda v cerkev sv. Cirila in Metoda, nato na domače katoliško pokopališče.

MILWAUKEE, Wis. — Zupnija sv. Janeza na W. Cold Spring Road priredi na pustno soboto, 12. februarja, ob sedmih zvečer veliko pustno zabavo z večerjo, maskami in plesom. Vselega razpoloženja bo za vse dovolj. Pridite od blizu in daleč!

L. Thompson umrl

WASHINGTON, D.C. — Llewellyn E. Thompson, 67 let stari upokojeni poklicni diplomat, ki je skozi 4 desetletja služil ZDA v dobrem delu kot poslanec v Moskvi, je pretekle nedeljo umrl v Bethesda, Md., na raku.

Umrl je bil poleg C. Bohlena in G. Kennana najboljši poznavalec Sovjetske zveze med diplomati ZDA.

Republikanski upi na večino v Kongresu pičli

WASHINGTON, D.C. — Republikanski volilni načrtniki so nekaj časa upali, da bi bilo mogoče doseči republikansko večino v novem Kongresu vsaj v Predstavniškem domu. Sedaj prihajajo do spoznanja, da tudi to ne bo šlo.

V Senatu je demokratska večina še močnejša in boljše zasedrana.

ŠTRAJK V PRISTANIŠČIH OB PACIFIKU LE KONČAN?

Med unijo pristaniškega delavstva in predstavniki podjetij ob Pacifiku je bil v glavnem dosežen sporazum o novi kolektivni delovni pogodbi. V soboto se bo sestel unijski komitet, ki bo odločil, ali naj bo štrajk končan takoj ali naj se nadaljuje, dokler ne bo delavstvo odločilo z glasovanjem o novi pogodbi.

SAN FRANCISCO, Kalif. — Po dolgi in trdovratni pogajanji je bil včeraj ob pritisku Kongresa, ki razpravlja o izredni zakonodaji za končanje štrajka v pristaniščih ob Pacifiku, dosežen sporazum med Unijo pristaniškega delavstva in med predstavniki nakladalnih podjetij in skladišč o novi kolektivni delovni pogodbi. Vsebinske pogodbe ni bila objavljena, ker mora biti najprej predložena v odobritev obeh stranema. Ali bo štrajk končan ob koncu tega tedna ali se bo nadaljeval, o tem bo odločil komitet Unije pristaniškega delavstva, ki se bo sestel v soboto.

Štrajk v pristaniščih ob Pacifiku se je začel lani 1. julija in se je vlekel 100 dni, ko je predsednik Nixon uporabil Taft-Hartleyjev zakon in ga prekinil za 80 dni. Ko je ohlajevalna doba, ki jo zakon zahteva, minila, je bil štrajk 17. januarja letos obnovljen. Štrajk povzroča precejšnjo škodo celemu narodnemu gospodarstvu in dela težave vojaškemu naporu v Indokini. Predsednik Nixon je zato pred dvema tedni poslal v Kongres poseben zakonski predlog, ki naj bi odoben v zakon omogočil nagel konec tega štrajka.

Kongresu se ni mudilo z obravnavo predloga v upanju, da bo le prišlo do sporazuma potom pogajanj. Ta je bil včeraj končno dosežen, pa mora biti še od obeh strani odoben in nato določena določila odobrena še od Plačnega odbora, če segajo preko temeljnega določila, o čemer je komaj kaj dvoma.

Kongres je včeraj nadaljeval razpravo o posebnem zakonskem predlogu. Senat je predlog izglasoval s 79:3, pa odklonil do-

polnilo, ki naj bi ustvarilo stalni postopek za urejevanje štrajkov v transportni industriji. Predstavniški dom bo dobil verjetno danes v odločitev predlog o omejitvi štrajka, kot ga je izdelal njegov odbor za pravila. Predloga Senata in Doma sta tako različna, da ni pričakovati, da bi bil še ta teden kak predlog v Kongresu odoben in poslan predsedniku v podpis, pa naj bo štrajk v pristaniščih ob Pacifiku končan ali ne.

Delavski tajnik Hodgson je včeraj doseženi sporazum pozdravil, pa istočasno poudaril tudi potrebo po stalnem zakonu, ki bo omogočal obvezno posredovanje v vseh gospodarskih panogah, katerih redno poslovanje je temeljne važnosti za deželo.

Zadnje vesti

SAPPORO, Jap. — Dianne Holm iz Northbrook, Ill., je včeraj zmagala v hitrostnem drsanju na 1,500 metrov in s tem priborila ZDA prvo zlato medaljo na 11. zimskih olimpijskih igrah. Postavila je nov olimpijski rekord. V smučarskem teku preko dežele je na 5 km zmagala Rusinja Galina Koulakova, Norvežanka Magnar Solberg pa v biatlonu.

BELFAST, S. Ir. — "Dan uničevanja", ki so ga za danes proglasili vodniki boja za civilne pravice, je doslej potekal mirno in brez prelivanja krvi. V Londonu je med tem pripravila vlada nov načrt za pomiritev Severne Irske, ki ga bo po posvetih s prizadetimi v prihodnjih dneh objavila.

SAIGON, J. Viet. — Rdeči so izvedli močan raketni napad na Da Nang in več napadov drugod na severu Južnega Vietnam in na Osrednjem višavju. Ugibljejo, če ni to začetek napovedovane rdeče ofenzive. Med tem se vrača v Tonkiški zaliv z obiska v Hong Kongu ameriška letalonosilka Constellation, da bodo njena letala lahko posegla v boj, če do večjega napada res pride.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Nixon bo danes preko radia podal poročilo o zunanjepolitičnih odnosih ZDA. Celotno poročilo bo danes predloženo Kongresu.

WASHINGTON, D.C. — Kongres bo dobil danes predlog za po- višanje cene zlata od \$35 za unco na \$38 za unco, kot je bilo dogovorjeno v preteklem decembru z glavnimi razviti-mi državami svobodnega sveta.

RIM, It. — Včeraj so bili prekinjeni razgovori o vojaških oporiščih Velike Britanije in NATO na Malti, ko je predsednik maltske vlade Mintoff odklonil "zadnjo" ponudbo zaveznikov.

Brandt pojde v Izrael

BONN, Z. Nem. — Kanceler Willy Brandt je sprejel povabilo predsednice vlade Izraela Golde Meir na obisk v Izraelu. Kdaj bo šel tja, bodo šele določili.

Iz Clevelanda in okolice

Za pecivo prosi— Slovenska šola pri Sv. Vidu prosi vse matere učencev in učenec ter tudi druge slovenske gospodinje, da spečejo za šolsko kosilo, ki bo v nedeljo, 13. februarja, kake svoje posebnosti in posladkajo rojake, ki izredno cenijo domače pecivo. Vse bo hvaležno sprejeto.

Seja in zahvala—

Klub slovenskih upokojencev na Holmes Avenue ima danes ob dveh popoldne svojo sejo v običajnih prostorih Slovenskega doma. Po seji brezplačen prigrizek.

Klub se obenem zahvaljuje vsem, ki so se v tako velikem številu udeležili nedeljske pustne veselice.

Smrt v domovini—

G. Blaž Vavpetič, Thompson, Ohio, je prejel iz Palovc pri Kamniku žalostno sporočilo, da mu je tam umrla sestra ga. Ivanka Podbevšek, stara 47 let. Zaprstila je moža Stankota, tri sinove in dve hčerki. Pokopana je na farnem pokopališču na Vranji peči. Naše sožalje!

K molitvi—

Članstvo Marijine legije pri Sv. Vidu je vabljen nočjo ob 6.30 v Grdinov pogrebni zavod na E. 62 St. k molitvi za umrlega člana Franca Kastelica.

Uspeh rojaka—

John R. Telich, C.L.U., je lani dobil že 20. leto zapored priznanje za svoje uspešno delo kot zastopnik Sun Life Assurance Company od Canada. Čestitamo!

Rokoborba—

Jutri, v četrtek, ob 8. zvečer bo v Areni zopet zanimiv nastop prvakov rokoborbe. Glavna zanimivost bo nastop Walda von Eriha proti Erniu Laddu.

Seja—

Društvo sv. Cecilije št. 37 ADZ ima jutri, v četrtek, zvečer ob 7.30 sejo v šoli sv. Vida.

Zemeljski oreški

Norfolk v Virginiji je največji trg na svetu za zemeljske oreške (peanut).

Hladno priznanje

WASHINGTON, D.C. — Obrambni strokovnjaki povedo hladno, da ZDA nimajo nobenega sredstva za obrambo pred sovjetskimi medcelinskimi raketami. Morejo te rakete le odkriti in svariti pred njihovim napadom.

Obrambo proti medcelinskim raketam "Safeguard" so začeli šele pripravljati za tri naša oporišča medcelinskih raket, gradnja splošne obrambe za sedaj sploh ni v načrtu in jo ne bo, če se bodo ZDA in ZSSR dogovorile o njeni omejitvi.

Obramba proti sovražnim bombnikom je danes šibkejša, kot je bila pred 10 leti, četudi je ZSSR od tedaj svoje letalske sile precej izpopolnila in tudi povečala. V Kongresu so se preteklo leto posebno jezili nad pomanjkljivostjo obrambe na južni meji ZDA, ki je odprta proti Kubi.

Obisk v Moskvi važnejši ZDRUŽENI NARODI, N.Y.—

V diplomatskih krogih prevladuje prepričanje, da bo obisk predsednika ZDA v Moskvi v prihodnjem maju veliko važnejši od obiska v Pekingtu ta mesec. Priznavajo pri tem, da ni možen eden brez drugega.

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 28 Weds., Feb. 9, 1972

Delo in socialno skrbstvo

III.

Načrt zakona zahteva od žensk, da delajo, če imajo otroke stare nad tri leta. Kaj vi mislite o starostni meji?

Kongres je pravkar poslal predsedniku v podpis predlog zakona, ki pravi, da se materi ni treba javiti za delo, če ima otroka starega izpod 6 let, Dom je to starost znižal na tri leta. Mislim, da bi od matere, ki ima otroka nad 3 leta, lahko zahtevali, da dela, če bi ji nudili primerno dnevno oskrbo za otroka in če bi ne bilo druge osebe, da bi podpirala družino.

Kaj pravite k trditvi, da ženska stori več dobrega, če ostane doma in skrbi za svoje otroke?

Je vprašanje, koliko ima otroce, zahtevati od družbe. Če ima na razpolago dober otroški vrt, ali ima pravico odkloniti zaposlitev in zahtevati od družbe, da jo podpira, med tem ko je ona doma in ne stori ničesar, da bi pomagala družini do dohodkov? Mislim, da bi morala sprejeti zaposlitev!

Kaj pravite glede zagotovljenih letnih dohodkov?

Bojim se, če bomo sprejeli idejo družinskega podpornega načrta, ki bi jamčil neko določeno življenjsko raven, da potem ne bo meje navzgor. Vlada je predlagala, da bi zagotovili družini štirih oseb \$2,400 in zdravniško oskrbo, za minimalno življenjsko raven je pa še sedaj treba \$3,900.

Senator Ribicoff, eden najvplivnejših zagovornikov vladnega načrta, je predlagal, da bi začeli s plačili \$3,000 in ta znesek povišali v treh letih na \$4,000. Tako bi imeli na spiskih javnega podpiranja 35 milijonov ljudi, kar bi stalo 15 bilijonov na leto več kot sedaj.

Nadalje mislim, da se ne bi ustavili pri 35 milijonih podpirancev. Organizacija za vsenarodno pravico do preživetja podpora zahteva najmanj \$6,500 za družino štirih oseb.

*

Kaj naj rečemo k vsem tem predlogom? Da bodo položaj samo poslabšali, ker se bodo vsi zakoni izvajali v potu in lenu. Uprava socialnega skrbstva je postala tako obsežna, da uradniki sami iščejo in nagovarjajo ljudi, naj se javijo za razne podpore, da s tem opravičijo potrebo svoje službe. Dokler se ne povrnemo k besedam sv. Pavla: "Kdor ne dela, naj tudi ne je", bo delavoljni moral preživljati delomrznost, človeštvo se bo pa pogrezalo v džunglo, kakor nam dokazujejo zločini okoli Božiča v našem mestu.

Razumljivo je, da mora družba skrbeti za bolne, stare, onemogle, odvisne otroke in druge, ki padajo v nesrečo brez lastne krivde, toda, če ima to dolžnost, potem mora imeti tudi pravico, preprečevati, da ne pride do tega. "Družine" brez očetov so eno najtežavnejših vprašanj naših družbe in dobe. Kako ga rešiti učinkovito, pa vendar v skladu s človeškimi pravicami, je težka naloga in skrb ne le odgovornih oblasti, ampak cele družbe.

Trdijo, da ima vsak človek enako pravico do življenja po rojstvu. Res ni nihče upravičen vzeti življenje človeku, kakor hitro je spočet, toda, ko človek doraste, mora skrbeti sam za sebe! Vsak otrok bi moral vedeti od vsega začetka, da mora delati, če hoče imeti, kar vidi, da imajo drugi. Starši, ki dovolijo otrokom, da kradejo, gotovo zaslužijo trdo kazen.

Stalni brezposelni se radi izgovarjajo, da ponujeno delo ni primerno za nje. Kaj pa morejo pričakovati taki, ki so hodili samo nekaj let v šolo in se niso izučili ničesar? Med begunci po drugi svetovni vojni so bili inženirji, profesorji in advokati, pa so sprejeli najnižja dela za začetek in si pozneje s pridnostjo pomagali naprej! Nobeno delo ni sramotnejše, kakor je življenje brez dela na račun drugih!

Trditve, da je temnejša barva kože ovira za zaposlitev, je le deloma resnična. Kapitalist ne gleda na barvo kože, ampak na kvaliteto dela! Zakaj pa v športu uspeva več črncev kot belcev? Po prvi svetovni vojni so Angleži zahtevali, da Nemci označijo vse svoje izdelke z "Made in Germany", kar naj bi pomenilo drugovrstno kvaliteto. Nemci so to priliko porabili in naredili napis za svojo varstveno znamko. To je lep nauk za črno barvo.

*

Celotna reforma socialnega skrbstva, prav posebno pa še uvedba zajamčenega letnega dohodka je pred negotovo usodo. Senatni finančni odbor, ki sedaj o reformi razpravlja, je v celoti močno nagnjen na konservativno stran, nemara celo bolj kot sam njegov načelnik sen. R. Long, zato bo predlog temeljito predelal, predno ga bo sprejel — če ga sploh bo — in ga predložil v razpravo celotni zbornici.

Za enkrat je odločeno, da naj predlog o zajamčenem letnem dohodku družine ne bi stopil v veljavo, dokler ne bo preskušan v širšem obsegu, kot je bil doslej. Šele, če se

bo izkazal, naj bi stopil v veljavo in to le, če ne bo Kongres to odklonil. Za tako rešitev sta se domenila tajnik za zdravstvo, prosveto in socialno skrbstvo E. Richardson in sen. A. Ribicoff, glavni zagovornik reforme v Senatu, toda odločitev o tem je v rokah Kongresa.

Anže

BESEDA IZ NARODA

Slovenska šola vabi

CLEVELAND, O. — Na pustno nedeljo, 13. februarja, priredi Slovenska šola pri Sv. Vidu kosilo, na katerega vljudno vabi vse rojake.

Pustna nedelja je med Slovenci dokaj znamenita. Predstavlja veselje in že sama od sebe opozarja na dobro jed.

Materie slovenskih učencev bodo postregle z govejo pečenko po izredno nizki ceni \$2.50, za mladino do 16. leta pa samo \$1. Da bodo skuhale po slovensko, se Vam ni treba bati. Kosilo bo na razpolago od pol dvanajstih do dveh popoldne v šolski dvorani sv. Vida.

Naj ob tem vabilu poudarimo, da je Odbor staršev, ki skrbi za obstoj šole, že dolgo let nazaj izgubil vse strah, da bi šolske prireditve ostale neobiskovane. Slovenski rojaki v Clevelandu podpirajo svoje šole v takem obsegu, da smo lahko vsi ponosni na svoj narod! Vemo, da bo tudi to kosilo uspelo, ker naši gostje vsi do enega vedo, da s svojim obiskom omogočajo šoli obstoj. Sedanja šola deluje nepretrgoma že 21 let.

To vabilo naj služi vsem bolj kot opozorilo, da ne pozabimo na dan in ure. Je pač res, da na stara leta raje hodimo okoli šolskih voglov, kakor smo pa včasih kot otroci. Kako čas vse obrne! Na svidenje v šoli!

Odbor staršev Slovenske šole pri Sv. Vidu

Znanstveniki NASA izključujejo obiske iz vesolja

CLEVELAND, O. — Po zbranih časopisnih podatkih pridemo do zanimivih dogajanj in delnih ugotovitev: V prvi polovici decembra lanskega leta so jugoslovanska javnost precej razburile vesti, da njeno ozemlje preletavajo neznani predmeti. Ker se je to dogajalo v času velikih manevrov okoli Karlova, so v časnikarskih krogih posebno Zahoda, menili, da gre za neko vohunsko dejavnost. Pisci so seveda pri tem mislili, da gre za letelce predmete, ki so jih izdelale človeške roke in da pripadajo nekim določenim državam, ki bi hotele zvedeti kaj več o načrtih jugoslovanske obrambe v primeru napada od zunaj.

Te domneve je deloma še podkrepila vest, da so blizu Bje-ljine v Bosni našli nekaj "letečih krožnikov" in da sedaj proučuje njegovo opremo, oborožitev itd. V tej zvezi je treba še omeniti, da je neki višji predstavnik jugoslovanske vojske podal zelo previdne izjave. Kakor smo že pisali, se žele v jugoslovanskem primeru za opazovanje številnih letelčnih predmetov na področjih od Slovenije tja do Bosne in Srbije.

Čudne pojave je opazilo na stotine, da ne rečemo, tisoče ljudi. Med njimi so bili piloti civilnih letal, vremenoslovci, kontrolne postaje poletov na letališčih, častniki in navadni državljani. Zato je bilo po vsem razumljivo, zakaj je tako rekoč izbruhnilo ponovno zanimanje za te tajnstvene predmete.

Čudni pojavi na nebesnem svodu niso stvar samo zadnjih let. Človeštvo jih pozna že iz svoje rane mladosti. Bili so navzoči v starem in v srednjem veku, toda tistih pojavov ni moglo preveriti, ker so bili zaradi splošne nizke razumske in znan-

stvene ravni ljudi mnogokrat plod domišljije, halucinacij in podobno.

Čisto drugače se postavlja vprašanje v današnjih dneh, ko mnogo bolj poznamo razne fizikalne, električne in druge pojave ter je zato mogoče vsaj v določeni meri ugotavljati, če spada določeni pojav v vrsto posledic čisto naravnih zakonov, ali pa v katero drugo kategorijo.

Navedemo en primer: ameriški zvezdoslovec, ki dela pri ustanovi NASA in ki je znanstveni vodja programa poleta na Mars, dr. W. Dornberger, je navedel primere, ko nastajajo v zemeljski atmosferi ogromni vrtinci.

Če se ti vrtinci premikajo s hitrostjo več kot 6000 km na uro, se atomi in molekule zraka jozizirajo, kar ima za posledico svetlobne učinke. Tak vrtinec, ki ga zračni sloji prenašajo z veliko hitrostjo, dobiva najrazličnejše oblike, kot so elipsa, krog, romboid itd. Dr. Dornberger je rekel, da so to dokazali v laboratorijih.

Čeprav bi utegnili pojasniti nekatere pojave s čisto naravnimi zakoni, ostajajo vendarle drugi, za katere kaj takega ne moremo trdit. To velja posebno za nekatere letelce predmete in posebno za tiste, ki imajo obliko "letečega krožnika".

Ti predmeti, ki so jih opazili že pred leti v Severni in Južni Ameriki in ki so jim znanstveniki nadeli ime NLP (neznani letelci predmeti) ali UFO (Unidentified Flying Objects), združujejo v sebi vse lastnosti raznih vrst letal, balonov, helikopterjev itd. Tako so na primer opazili, da je neznani predmet NLP nepremično visel v zraku kot kak helikopter. Nendoma se je sunkoma premaknil ter poletel z veliko hitrostjo navzgor ali navzdol ali pa v kakršnokoli drugo smer.

Lahko je tudi izvajal najrazličnejše manevre, krožil in kolobaril sem ter tja ali pa letal z veliko hitrostjo premočno. Zgodilo se je, da so včasih opazili več takih predmetov, ki so letali kot kaka eskadrila letal. Od vseh drugih letelčnih predmetov, ki jih je izdelal človek, pa ti predmeti LNP niso povzročali nikakršnega ropota ter so leteli popolnoma tiho. Od drugih so se razlikovali še po tem, da so oddajali močno svetlobo.

V teh predmetih se tudi znanstveniki in tehniki najdejo pred veliko uganko. Brez dvoma ne moremo govoriti o kakih halucinacijah ali celo kolektivni sugestiji, saj so te predmete opazovali ljudje, ki so vajeni znanstvenega dela.

Ne moremo niti govoriti o kakih naravnih pojavih, ker jih je nemogoče uvrstiti v katerega koli, ki so ga znanstveniki že proučili. Vsi ti dogodki so povzročili deljena mišljenja o pojavu. Nekateri trdijo, da gre za halucinacije in sugestije, drugi za naravne pojave. Tretji govorijo o novih vrstah tajnega orožja, ki ga je izdelal človek, četrti pa, da sploh ti letelci predmeti prihajajo iz vesolja.

Ameriški znanstveniki, ki delajo pri ustanovi NASA, ne verjamejo, da bi šlo za vesoljske ladje, ki prihajajo k nam z drugih planetov, ali pa celo še iz bolj oddaljenega vesolja. Svoje mnenje opirajo na dejstvo, da je življenje na Marsu nemogoče, kot so dokazali zadnji poleti vesoljskih sond (ameriških in sovjetskih). Taka možnost je nična v primeru drugih planetov, ki so ali popolnoma razbeljeni ali

Tudi luči in sence so, kakor se vzame ...

NEW YORK, N.Y. — O tem dejstvu, ki sem ga zvil v besede zaglavja svojega današnjega sestavka, sem že nekajkrat razmišljal, zmeraj pa takrat, kadar berem kaj o dogodkih iz naše zgodovine. Včasih se govori o tem, kaj se je godilo v daljnih preteklih dneh, včasih pa o teh iz polpreteklosti. Da, celo o današnjih razvijanjih.

Tam daleč doma se nekaj dogaja. Pa vsakdo na ta dogajanja, kakor mu prija, postavlja in razmešča luči, da dobi tiste sence, ki si jih sam želi.

Tako doma osvetlujejo iz ena same točke. V zamejstvu in v zdomstvu mnogi osvetlujejo ta dogajanja tudi tako, da dobe sence tisto moč zakrivanja vsega, kar je plemenitega v duši našega slovenskega naroda, kakor tudi drugih jugoslovanskih narodov. In to je — oziroma bi moralo biti — krščanska bratovska ljubezen.

Vsi, ki smo doživljali komunistično revolucijo na Slovenskem in na Jugoslovanskem, vemo, kako se je začelo podtalno in javno vnašati kali sovražnosti v narodno skupnost, samo, da se ta skupnost razkroji in da se zavladala nad njo. (Budni opazovalec bo zasledil nekaj podobnega tudi vprav zdaj v ameriški deželi.)

In vprav zaradi teh nasnovanih senc smo kar prisiljeni, da se vidimo — ne kot skupnost — ampak kot skupino neudomace-nih psov in mačk, ki jim je bivanjski smoter: izpraskavanja oči drug drugemu in pa grabiti drug drugemu tisto, kar nam je bilo dano, prav po zgodovinskem ukazu in pa nuji, v skupno lastnino.

Osebo sem zamaknjen bolj v vse tisto, kar je človeka izluščilo iz grobe in neutesane davnosti, ko so ga obdelovale zgolj surove sile, pogojene v materiji njegove nature. Zamaknjen sem v njegovo duhovno rast. In iz te rasti se mu je razvil tudi ta plod, ki mu pravimo krščanstvo. Krščanstvo bi moralo biti kvas, po Kristusu gorčično zrno, ki kal nekje v naši globini in nas kvasi, da pače raz nas in iz nas vse, kar bi ličilo na živalskost.

Veliko je "spretne živalskosti" v zadnjih desetletjih pri ljudeh, ki bi je ne smeli več imeti v sebi, in zlasti takrat kadar hočejo delovati v narodu na tisti duhovni plati, ki naj pokaže in ostvari lepši svet, kot pa ga je miselni in dejanski materializem "humanega socializma". Tako se namreč zunaj navzvilja uradna oblika družbene izgradnje na Slovenskem in na Jugoslovanskem.

S takšno miselnostjo in pa s krvjo se je pred četrtsotletjem zgradila. Zdaj pa nastopajo doma in v svetu naši ljudje s kar

pa imajo temperature, ki gredo daleč pod ničlo. Nemogoče si je tudi zamisliti, da bi take ladje prihajale iz oddaljenega vesolja, saj je najbližja zvezda oddaljena od nas vsaj štiri svetlobna leta.

To pomeni, da bi vesoljska ladja, ki bi odgovarjala z bližnje zvezde, potrebovala do nas štiri leta, pa čeprav s hitrostjo 300,000 km na sekundo, kar je absolutno nemogoče.

Neznani letelci predmeti predstavljajo torej še vedno in verjetno bodo predstavljali tudi še v bodoče veliko uganko za človeški razum. Ne bo mogoče jo rešiti v doglednem času, zlasti če pomislimo, da je človek potreboval tisočletja, preden je spoznal osnovne zakone narave. Zato ni nič čudnega, če se mora na vsakem koraku spoprijemati z novimi vprašanji, novimi problemi.

Iz celotnega popisa je razvidno, kako močno se znanstveniki prizadevajo glede odkritja ne-naravnih pojavov.

Valentin Potočnik

podobno materialistično miselnostjo. Med naše ljudi in naše narode vnašajo tisto, kar po drugi plati obsojajo: materializem in sovražnost. Nobena stvar preteklosti, ki so jo še nedavno doživljali, jih ne stregi. Nič jih ni izučilo, kar se je z našimi narodi delalo v vseh letih od 1914 pa do danes. Nič se ne poglablja v zgodovinsko igro prav od naše naselitve. Igračke te igre smo bili Slovenci, igračke te igre so bili Hrvati in igračke te igre so bili tudi Srbi.

Izgledalo je nekaj let, da smo spoznali to igro. Pa smo jo začeli spet igrati tako, kot smo jo ob začetku. Zakaj je Samova država razpadla. Zakaj se je razbila Hrvaška? Zakaj je propadla Srbija?

Zavist in sovražnost v lastnem rodu nam je izpodnašala naše domačije, da so nam lahko v njih gospodarili tujci!

Če "lažna luč" sovraštva meče svoje sence na naše ljudi in narode tako, dejal bi, ljubezen odganja te sence in pokaže naše narode v čisto drugačni in menda vernejši podobi.

O tem sem sempatja vendarle prepričan. In nekaj takšnega, prepričevalnega sem doživel na zadnjo januarsko nedeljo!

Brati Srbi v New Yorku so — namreč 30. januarja — slavili svojega narodnega patrona svetega Savo.

Za to priliko so povabili tudi slovenske pevce, člane Zvona iz Fairfielda, Conn. Prvič so jih slišali v decembru, ko je bila krstna slava Draže Mihajlovića. Slovenska pesem jih je osvojila, saj je ustvarila ozračje bratstva. In čeprav je godovni dan sv. Save izrazilo narodni praznik, je predsednik cerkvenorodne občine Tihomil Topalović povabil tudi naše pevce iz sosesčine.

Seveda, najprej so prišli v našo cerkev, ker je slovenska cerkev, ki deseti maši. Od tu so jo ubrali proti srbski katedrali. Zares ta cerkev je kot katedrala. Tudi pravoslavni liturgiji — sv. maši — so prisostvovali. Skoraj od sklepu je tamkaj pridiga. Človek bi mislil, da bo njihov paroh — župnik — otac arhimandrit Basilij Vojnović povzdigoval ta dan v nebo samo pravoslavje. Res je močno ponudil, kaj je bratom Srbom in kaj jim še pomeni narodna cerkev.

Zgodovinsko dejstvo je, da se je pri Srbih z utrpeljanjem krščanstva-pravoslavja istočasno tudi gradila njihova državnost! Tudi pri Hrvatih je bilo nekako tako: krščanstvo-katoličanstvo, dokler niso leta 1102 sami izročili svoje države Madžarom v roke. Srbi so jo izgubili v boju in deloma zaradi medsebojne prepirljivosti v boju z nadmočnimi Turki. In kako se je dogajalo z nami, Slovenci?!

Pa vendar je otac Basilij kaj kmalu bil v samem krščanstvu. Je pač duhovnik, ki krščanstvo zares doživlja in se v njem izživlja. Velikokrat sem ga že slišal in v tem me ni še nikdar razočaral. V širokost je odprta njegova vernost in njegovo duhovništvo.

Ne bi hotel spet opisovati ves ceremonijal. Po njem je bilo v zgornji dvorani skupno kosilo. Najprej je bila molitev in njihov cerkveni zbor je odpel še staroslovanski Očenaš.

Čez dalj časa, v katerem so servirali kosilo (strežnice so padle v težko stisko zaradi udeležbe, 350 ljudi), se je začel odvijati prvi del programa: govori in petje.

Predsedujoči g. Topalović je toplo pozdravil tudi naše pevce in jih prosil, da najprej zapojejo dve pesmi. Zapeli so jih. Druga od njih je bila: Sijaj, sijaj sončce... In zares v nedeljo je nam sijalo sonce prave krščanske ljubezni, ki ni dopustilo nastanka oblakov sovražnosti in mržnje.

Bilo je spet nekaj govorov. Govoril je spet otac Basilij in svojim izpraševal vest v primerjavi z onimi, ki so gradili srbsko narodno pravoslavno cerkev ob njenem nastanku. Iz njegovih besedi je spet prodirala misel širokega krščanstva. Seveda en del je naslovil našim pevcem in s tem vsem Slovincem.

Prav tako jih je toplo pozdravil glavni govornik g. Dušan Petković.

Govoril je še domačin slave g. Dvoran Janković.

Med tema dvema govoroma so člani Zvona spet zapeli dve pesmi in zadnja je bila koroška: Ljubca mne je pismo poslavu.

Ko je g. Topalović zaključeval ta del svetosavske proslave, je naše pevce prosil, da bi še eno zapeli. In odločili so se za Mojce, Mojce...

Zbrani brati Srbi bi hoteli še in še... V tem je vstal spet otac Basilij in se pevcem ponovno zahvalil in jih povabil, da bi stalno prihajali med Srbe, in da bi jim peli lepe slovenske pesmi...

Armin Kurbus mu je odgovoril: "Dragi bratje Srbi in drage sestre Srbkinje! Mi smo prišli, ker ste nas povabili. Dobro se počutimo med vami. In zmeraj, kadar nas boste povabili, bomo prišli. To vam obljubljam."

Sosedni srenjčani so odšli domov, jaz pa sem ostal še pri programu šolske mladine in folklorne plesne skupine v spodnji dvorani.

Nekako ob pol šestih sem zapuščal dvorano in se namerjal domov. Pri vratih sem naletel na g. Georgea Perunicica, ki je "trustee" srbske cerkve in cerkvenega doma.

"Kako sem vam je vidjalo?" sem ga vprašal.

"Toni, lušno je bilo," je odgovoril po slovensko. To on rad dela, da mi dokaže, da je hodil po Slovenskem in se rad družil s Slovenci.

Potem pa mi reče: "Toni, veš, kaj sem danes spet spoznal?"

"Kaj, George?" ga naprej povprašam.

On pa pravi: "Tole: trije Slovenci — pevski zbor; trije Hrvati — štirje zarotniki proti državi; trije Srbi — pet strank."

Torej, George ima najlepše mnenje o nas Slovincih.

Za pevce Zvona pa je dejal, da so prvovrstni in da jim da dvorano zastoj, niti enega centa, če hočejo imeti v njej svoj koncert.

In sosednji fantje se menda že menijo za neko aprilsko nedeljsko popoldne. Ko se bodo odločili, bodo sporočili Srbom in nam Slovincem ter tudi Hrvatoma.

Zdajle pa mi udarja v misel Župančičev stih:

In najmlajši brat
je šel za vse —
svobode...
(jaz bi dejal)
ljubezni iskat...

Tone Osovinik

ZA SMEH

Vernik: "Gospod župnik, ali je greh opehariti žida?"

Župnik: "Ne delajte si nepotrebnih skrbi. Greh bi že bil, to da takih židov, ki bi se dali opehariti, na svetu ni."

*

Tomaz: "Ali veš, zakaj so ribe neme, France?"

France: "Kar daj glavo pod vodo in poskusi govoriti, pa boš vedel zakaj!"

*

"Kaj vam pri nas ne ugaja več?" vpraša hotelir svojega gosta, ki je zahteval po treh življenjskih dneh račun.

Gost: "Ugaja mi že, ugaja. To da doma dežuje ceneje."

*

Jera: "Kajne, Miha, da me ne jemlješ zaradi denarja?"

Miha: "Beži no, Jera, kaj pa misliš? Denar jemljem zaradi Tebe!"

F. S. FINZGAR:

PREROKOVANA

SLIKE IZ SVETOVNE VOJNE

"Ne verjamem," je opomnil France.

"Pa ti vedi, ki nisi bil vojak in si zanič. Jaz sem pa bil."

France je izpil kozarec hrusevca in mu ni ugovarjal; preveč ga je speko.

"Takole," je položil kozarec na trato. "Najedli smo se, naležali in nagovorili tudi. Pojdimo!"

Spet je završalo na podu, pod mlatilnico je rumenelo zrnje ušence in naraščalo v visok kup ob steni. Vsak se je zatopil v svoje delo in molčal in delal kot stroj brez misli. Samo Luka se ni mogel otresti misli na podni poro kljub prejšnjim ugovorom in je do večera dobodba premislil in sklenil, da se oglasi — seveda skrivaj — pri županu.

Družina je že sedela pri večerji, ko je France imel še vse polno dela krog gepeljna in mlatilnice. Hodil je krog njiju, snalil kolesje, nalival olja v pušice, mazal zobe in pritiral omajane vijake.

"Oh, France, pojdi no," se je oglašila gospodinja že tretjič na pragu in ga prosila večerjat.

"Koj, koj! Naj le jedo."

Pa je še pokleknil in svetil na podu pod stroj.

Ko je stopil v hišo, so že molili po večerji. Dinarji so se dvignili izza mize in Luka je rekel Francetu; "Zadnjega psi koljejo!" in se zasmejal.

Ali že je vstopila Franca in prinesla v skledici večerjo zanj.

"Luka, ne bodo me!" se je odkril France in sedel za mizo.

"Za jutri vas spet prosim," je šla Franca za delavci in jih spremlila do praga, od koder se je slišalo v hišo skozi odprta okna od vsakega posebej: "Lahko noč!"

Otroci, ki so jedli posebej s staro Uršo, so priplezali za mizo k stricu in ga gledali. France je naglo jedel in večkrat pogledal prek žlice na Franco, ki je sedla na drugi vogel mize.

"Še molimo, če hočete," je rekel Matic, ko je položil žlico. "Doma sem zamudil."

"Le kar," je rekla Urša in snela molek z željba na steni. Vsa družina je pokleknila. Drobni glasovi otrok so kakor mehke strunice zveneli med glasove odraslih in ves zbor je podpiral Francetov moški glas. Janezku je sklenila mati ročice in ga pogledala skozi okno. "Pravzaprav bi bilo najbolje, da bi šel kar na pod v slamo in počakal jutra. Kaj bi krevsaril domov? Ni vredno."

Tedaj je stopila Franca k nje-mu, ga prišla rahlo za roko in mu pogledala v oči:

"France, ubogaj me in pojdi! Je bolj prav tako."

"Prav imaš," je rekel Matic brez vsakega premisleka in šel. Celo lahko noč ji ni voščil. Franca je slišala pri oknu, ko ga je zastirala, hitre, težke korake, ki so bežali čez dvorišče. "Kdo bi mislil, da se ta hrust da voditi kot otrok in da ima tako srce. Le kako, da sem si prebrala?"

Koprnenje se je budilo v njej in tisti dnevi, ko je zahajal k njej — k deklici.

Franca se je okrenila od okna, lučka pred Marijo je revno brlela. Zdelo se ji je, da še posluša njeno in molitev otrok za Blaža. Ustrašila se je in kes ji je presunil dušo. Popravila je brlečo lučko, ji prilila olja, postala sredi sobe, kjer je malo prej klečala z otroki, in molila s srcem: O Bog, skušnjava je bila. — Marija, pomagaj — sirota sem. Jaz nočem — nočem...

(Dalje prihodnjic)

Kržno iz New Yorka

NEW YORK, N.Y. — Preko štiri petine vse krznenne industrije v ZDA je v New Yorku. Torej: Kržno iz New Yorka!

"Takole vam rečem, da se ne more in ne sme zgoditi žalega tistemu, za katerega taki in tako molijo."

Božični prazniki
so za nami

CLEVELAND, O. — Na vse sem bil pozoren v zadnjih božičnih praznikih. Potekali so običajno in vesel sem jih bil. Pri tem sem se spomnil božičnih praznikov preteklih let, tudi davnih v letih mladosti. Ko sem bil star 8 let, so mi prav v božičnih praznikih odpeljali mammo v Ljubljano v bolnišnico, kjer je po dveh tednih umrla.

Tedaj sem živel pri svoji družini v St. Jurju pod Kumom. Kmalu po smrti moje mame sem se preselil na Bled h Kacovim, kjer je bila moja mama doma. Na Bledu sem hodil v osnovno šolo in bil ministrant v tamkajšnji farni cerkvi. V njej so imeli nad vse lepe jaslice, ki sem jih vedno z zanimanjem opazoval in skoraj nisem mogel od njih odtrgati svojih oči.

V najlepših letih svojega življenja sem bil v Ljubljani. Tam so ljudje božične praznike slovesno, pa tudi dostojno in domače obhajali. Cerkve so bile za polnočnice vedno polne. Kako lepo so zvonovi vabili k njim! Posebno všeč mi je bilo v frančiškanski cerkvi. Ne verjamem, da bom imel še kdaj priložnost doživeti kaj podobnega za božične praznike, kot sem tam. Ves čas v Ljubljani sem bil v službi pri policiji. Tudi na policiji, kjer smo stanovali na Linhartovi ulici, smo imeli lepe in zanimive jaslice. Mnogo privatnikov je prišlo gledat te jaslice in nikomur ni bilo žal, ki je prišel. Nam vsem je bilo to v ponos, ker je bil to javen dokaz, da nismo pozabili na Boga.

Kot drugod po svetu je tudi v Clevelandu navada, da pričakamo novo leto v prijetni družbi. Jaz sem ga zaradi slabega zdravja pričakal v postelji. Voščili smo si, ko sem vstal, doma, nato pa smo si voščili z znanici, sosedami in prijatelji, ki smo jih srečali na Novega leta dan in naslednje dni, dokler se novo leto že ni nekaj postaralo in smo na njegovo novost pozabili.

Na Novega leta nam je v cerkvi naš župnik oznanil smrt sofarana Charlesa M. Kowalskega, mladega visokošolca, ki je tako nepričakovano in tako žalostno končal. Vso cerkev je novica globoko pretresla.

Hudo me je zadelo, ko sem zvedel za smrt zavednega slovenskega rokaja in javnega delavca Zdravka Novaka. Bil je zaveden Slovenec in dejaven katoličan, zato je lahko prestopil prag večnosti. Naj mu sveti večna luč in naj uživa večno srečo!

Minila je Svečnica in z njjo

doba božičnih praznikov, kot smo jo nekdanj na Slovenskem obhajali. Do Svečnice smo imeli postavljene jaslice, do Svečnice smo računali v trdo zimo, a nato počasi upali in pričakovali pomladi.

Ni še veliko leta 1972 za nami, pa se je zgodilo že veliko zanimivega in važnega doma in po svetu. Moramo biti torej pripravljeni na vse, na dobro in slabo. Karkoli bo prišlo, moramo sprejeti vdano iz božjih rok, pa nam življenje ne bo nikdar neznosno!

Jože Vrtačnik

Zelo privlačno...

EUCLID, O. — Ko nam posebno še v demokratski stranki ponujajo ducat kandidatov, ki bi bili radi nominirani za predsedniške kandidate ZDA, imajo komunisti to srečo, da je en sam za ta urad nominiran in ta je Gus Hall, generalni tajnik Komunistične stranke v ZDA.

"Plain Dealer" dne 16. jan. (section 4A) omenja, da bo, če bo Gus Hall izvoljen, končal vojno v Vietnamu, privedel domov vse vojake, ki so po svetu, zaklenil (ukinil) Pentagon, FBI in CIA, odpovedal vsa vojna naročila, porabil ta sklad za nove stvari, vključivši nizke cene hišam, nove bolnišnice, pomnožil brezposelno pomoč (zavarovalnino), podprl industrijo in končal gospodarsko kontrolo, ki jo je naredil Nixon.

"To bo obrnilo deželo okrog," pravi Hall, "vse drugo manj ne bo delovalo."

Kdo ne bi volil kandidata, ki toliko obljublja? Samo to pomanjkljivost ima: Kot ameriški državljani naj bi na "svoje" — to je komuniste vplival v Vietnamu, Rusiji, Kitajski in sate-litskih državah, naj prenehajo s krvoprelitjem, saj voditelji so na varnem, na tej in drugi strani. Za nje naj umira le "siva masa". Kaj bi se zgodilo, če bi se uresničilo, da bi bila Amerika brez vojske, komunistične države do zob oborožene? Jaz sem tako gotov, kot je 2x2=4, da bi se drugi dan, po taki razorožitvi bilo Amerika pod komando ruskih ali kitajskih "osvoboditeljev. Ne zagovarjam diteljev Pentagona, če res "le oni" narejajo vojne, sem pa tudi za to, da se pride do miru. Naj bi ne pošiljali vojnih izdelkov v Vietnam ruski in kitajski "osvoboditelji", pa bo tudi Amerika ustavila svojo pomoč. Kot bi koristilo Ameriki, ne dvomim, da bi bila velika sreča tudi v komunističnih državah, a Gus Hall teh nič ne omenja, če bi se to, kar se za vojsko porabi,

obrnilo za nove stvari, za cene-na bivališča, bolnišnice itd., do-brote za obe strani.

Jaz sem drugačnega mnenja, kot je omenjeni, ki obljublja "večjo brezposelno zavarovalnino". Veliko bolj bi služilo človeštvu, kot podpora, da se vsem delazmožnim da priložnost — da bodo delali. Pomoč naj bi dovali tisti, ki niso delati zmogni. Uverjen sem, da namesto dela, ki se toliko žrtvuje za voj-ske, bi se našel nov izhod za zaposlitev, če bi v komunističnih in demokratskih državah, prenehali delati za uničenje, pač pa v blagor človeštva. Karl Marks je zapisal: "Človeka moreta v srečiti le delo in napredek, žulji na rokah in tesna povezanost z zemljo."

Zdi se mi pa, da če že ne vsi, premnogi, ki sledijo smernicam Gusa Halla, vidijo smisel, da bi živeli brez dela in dobivali veliko brezposelno podporo! Danes je povsod, tudi v Clevelandu, velik problem, da premnogi, ki bi si sami lahko zaslužili z delom za življenjske potrebe, jih morajo vzdrževati drugi, ki imajo manjše pogoje za delo od onih, ki na njih račun živijo! Nič Gus ne omenja, kje se bodo dobila sredstva za brezdelje? Kajti danes še ne poznamo drevesa, ki na njem — namesto listja — dolarji rastejo. Odgovarja-lo bo le to: Tisti, ki delajo, naj vzdržujejo tiste, ki nočejo delati.

Če vidi rešitev, da bo vse podzavljeno, bo prenehalo izkoriščanje, bi si sam zaželel zadnje, da bi človeštvo kdaj doraslo, da bi bili vsi poštenji...

A žal, žalostne skušnje potrjujejo, da tega zla ni nič manj, če ne še več — v "ljudskih" kot demokratskih sistemih. Pogledmo Jugoslavijo. S kakšnim optimizmom so nekateri sprejeli novo vladavino! V oblakih so si postavili gradove: "Zdaj, ko je prišla oblast v taprave roke, v dobi 5 let bo jugoslovanski standard prerasel ameriškega!"

Skoda, da so sanje tako daleč od realnosti. Če izvajamo "elito", tisto majhno število, ki se je privleklo do korit, so ostali prišli "iz dežja pod kap". Naj iz Jugoslavije prepisem to, kar je napisano: "Da smo ena najbolj zadolženih držav na svetu, to nam je vse dobro znano. Res je žalostno, da država, kot je Jugoslavija, bogata na rudah, lesu, vodah, lepa po pokrajini itd., poleg tega ležeča na položaju, kjer se križajo trgovska pota, ne more nikamor. Vse te ugodnosti peljejo ob pravilnem gospodarskem razvoju do blaginje naroda. Seveda bi morali vzeti krmilo v roke gospodarsko sposobni in pošteni ljudje, a takih pri nas manjka. Pripeljali so nas na rob propada, ker gojijo samo politiko ne glede na škodo gospodarstva! Krilatica, da bomo vsi enaki in delili bomo, je za časa revolucije bila zelo popularna, danes jo ne slišiš več, ker delijo samo "izvoljeni". V enakosti je razlika, da gotovi živijo v razkošju, ker ne vedo kam z denarjem, drugi pa imajo, da komaj živijo. Eni imajo pravice, drugi le dolžnosti. Nisi sam svoj gospodar na svoji posesti, nimaš pravice s svojo lastnino razpolagati v gozdu, ne smeš brez dovoljenja posekati drevesa, ne smeš komurkoli bi hotel, prodati, živina mora biti preko zadruge — ne mesarju — prodana. Mora zadružni uradnik vzeti prej tvoj prigranar denar, da dobi svoj delež." — Tako v prepisu iz pisma. Priložen je tudi mal izreček iz lista, ki je natisnjen: "Dober začetek." Da bi zagotovili socialno varnost vodilnim delavcem, ki ob re-elekciji niso ponovno izvoljeni in ki ne sprejmejo ponujenega jim delovnega mesta, so v statusu sevnikiškega podjetja "Jutranjka" določili, da ima tak vodilni delavec ob odhodu iz delovne organizacije pravico dobiti 6 do 12 svojih povprečnih mesečnih ob-

sebnih dohodkov. Vodilnim delavcem je torej že zagotovljena socialna varnost. Pridejo na vrsto še — drugi delavci?

Ker tudi v Ameriki — posebej še upokojenci — čutimo zlo inflacije, na žalost je v "socialistični" upravi Jugoslavije to zlo že bolj trpko, kot je v kapitalistični Ameriki. Tako v tem smislu (menda v Šaljivem Pavlihu) je v izreku natisneno: *Prava pot*. Zatrjujejo, da bo denar v komunizmu povsem brez vrednosti. Potemtakem bo naš dinar zelo kmalu v komunizmu. — In še: "Poročila sta se draginja in pomanjkanje, medene dneve bosta preživela v Jugoslaviji, kjer jima ta kraj najbolj ugaja."

Zelo dvomim, da bo "izvoljen" Gus Hall, da bo revnejših slojev stanje izboljšal. Če smatramo, da je sistem kapitalizma tisto zlo, ki nas izkorišča, bodo mesto njega zavzeli komisarji, ki se bodo redili na račun ubogih. Oni "elita", bodo določali (kot v Jugoslaviji) življenjsko raven ostalih.

M. Tekavec

Boljši TV sprejem

Prebivalci Libelič, Cerneč ter bližnjih zaselkov zdaj lahko nemoteno gledajo spored ljubljanske televizije. Na Belcovi ravni nad Dravogradom so namreč postavili pretvornik. Na ta način lahko bolje spremljajo program tudi v Mislijski dolini.

Največja veleblagovnica
v Ljubljani

V Ljubljani so odprli doslej največjo veleblagovnico v Jugoslaviji — "Maxi-market" trgovskega podjetja "Emona". V njej je za 10.000 kvadratnih metrov prodajnega prostora. Stavba se nahaja blizu uršulinske cerkve.

Že 200.000 avtov

Slovenska Avto-moto-zveza slavi 25-letnico svojega obstoja. Ob ustanovitvi so našli 1851 članov. Danes pa jih je že 50.000. Leta 1954 je bilo v Sloveniji komaj 2800 avtomobilov. Danes pa jih je že okoli 200.000.

Ni služb ni dela

Ptujsko področje velja še vedno za rezervoar delovne sile. Od blizu 67.000 prebivalcev jih je na območju občine zaposlenih le 12.079. Blizu 4000 pa jih dela v tujini, večinoma v Zapadni Nemčiji.

Kljub zaposlovanju delavcev v drugih krajih Slovenije in odhajanju v tujino se je število nezaposlenih povečalo v letošnjem letu za 17 odstotkov. Trenutno imajo na zavodu v evidenci 900 nezaposlenih občanov.

Novo turistično naselje

Prostor med Portorožem in Piranom, kjer ima remontna ladjedelnica "2. oktober" svoje prostore, naj bi v prihodnje zavzelo turistično naselje "Bernardin". Ladjedelnica naj bi dobila novo lokacijo v Izoli.

Ženske dobijo delo

Delo za žensko Iščem izučeno šiviljo. Plačam po dogovoru. Pismene ponudbe na:

CAROLINA'S DRESSMAKING
129 E. Alvarado
Fallbrook, Calif. 92028
(29)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj
Dobra 2-družinska, 5-5, prava cena za hitro prodajo, na E. 74 St. Kličite po 4. uri 845-1912 in vprašajte za Mary.

(29)

Lastnik prodaja
vso prenovljeno hišo blizu Marije Vnebovzete v Collinwoodu. 2 in pol spalnice, preproge, rekr. soba, 2 in pol garaže. Cena prava. Kličite 289-6182 po 5. uri.

(29)

Naprodaj za dohodek
Naprodaj je posestvo, stanovanje za 4 družine in trgovine, dobra investicija.

UPSON REALITY
RE 1-1070 499 E. 260 St.
(28)

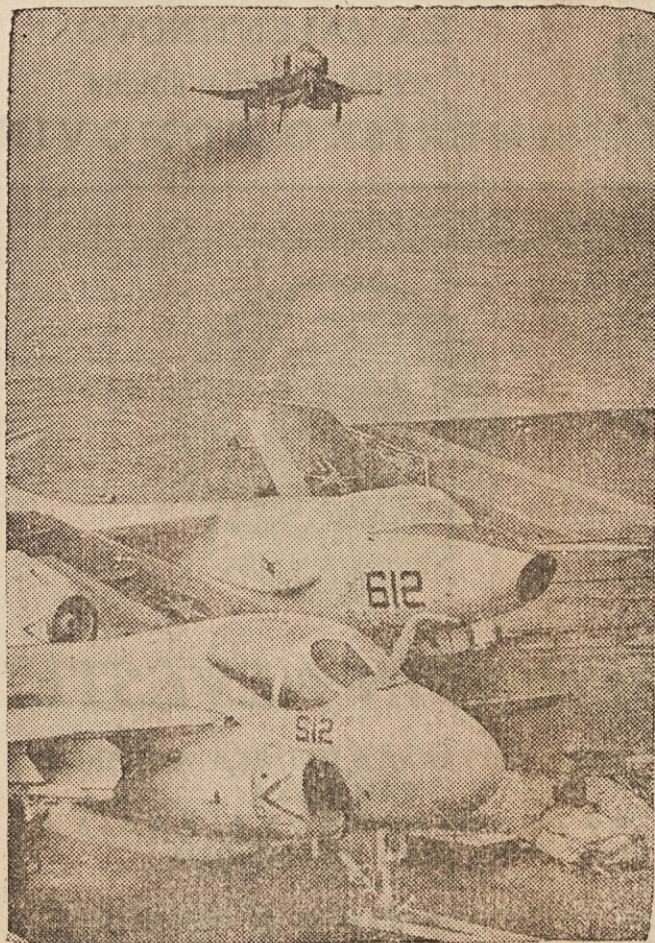
Lastnik prodaja
odlično 2-družinsko zidano hišo, 4-4, garaže, poploščena klet, več drugega, v okolici Arcade-Waterloo Rd. V nižjih 30-tih. Nič posrednikov. Kličite 261-3371.

(30)

Okolica Neff Rd.
Hiša naprodaj, 1 spalnica spodaj, 2 zgoraj, jedilnica, bakrene cevi, dvojna garaža, 75 čv. pročelja.
GEORGE KNAUSE Real Estate
819 E. 185 St. IV 1-9300
(30)

V najem
4-sobno popolnoma prenovljeno stanovanje s kopalnico, v okolici St. Clair in 67. cesti. Za pojasnila kličite 261-2222.

(2,4,7,9,11,14,16,18)

VRAČA SE Z AKCIJE — Letalo se vrača s poleta nad Severni Vietnam in se pripravlja na pristanež na letalon-silki Coral Sea v Tonkinškem zalivu. Ko so rdeči povečali svoje vojaške nastope v Laosu in v Južnem Vietnamu, so ameriške letalske sile tudi postale bolj delavne. Posebno vztrajno napadajo Hočiminhova pota, po katerih pošiljajo Severni Vietnamci vojaštvo in vojne potrebščine na jug.

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

Oči se mu proti njegovi volji zapro; toda pod trepalnicami mu vendar ostane slika vsega, kar je videl prej okoli sebe.

Grof odpre ena izmed vrat.

Hipoma napolni sobo, v kateri počiva Morrel, neizmerna svitloba, zlivajoča se iz sosednje sobe.

Na pragu se prikaže obćudovanja vredna, lepa žena.

S svojo blede barvo in nežnim smehljajem je videti kakor angelj usmiljenja, ki prosi angelja maščevanja milosti.

"Ali se mi že odpira nebo," pomisli umirajoči. "Ta angelj je čisto enak oni, katero sem izgubil."

Monte Cristo pokaže mladi ženi s prstom zofo, na kateri je zleknen Morrel.

Ta se mu približa s sklenjenimi rokami in s smehljajem na ustnicah.

"Valentina, Valentina! vsklikne Morrel v dnu svoje duše.

Toda preko ustnic mu ne pride glas. In kakor da so vse njegove moči združene v tej njegovi notranji razigranosti, vzdihne in vnovič zapre oči.

Valentina plane nanj.

Morrelrove ustnice se še enkrat zganejo.

"Kliče vas," pravi grof, "kliče vas v svojem spanju. Zaupali ste njegovim rokam svojo usodo, in smrt vaju je hotela ločiti; toda k sreči sem bil prisoten jaz in sem premagal smrt. Valentina, zdaj ko sta se vnovič našla, se več ne ločita. Za vas je planil v smrt — brez mene bi bila umrla oba; vračam vaju drugega drugemu. Naj mi Bog prišteje v dobro to dvoje življenj, kateri sem rešil!"

Valentina zgrabi grofovo roko in jo v navalu silne radosti pritiska na ustnice.

"O, zahvaljujte se mi," pravi grof, "o, zahvaljujte se mi! Ne nehaite mi rekati, da sem vas osrečil! Vi ne veste, kako zelo mi je potrebna ta zavest."

"O da, da, zahvaljujem se vam iz dna svoje duše," pravi Valentina, "in če dvomite o resničnosti moje hvaležnosti, vprašajte Haydee, vprašajte mojo ljubljeno."

V BLAG SPOMIN
OB SEDMI OBLETNICI — ODKAR JE UMRL NAS LJUBLJENI SPROG-OČE IN STARI OČE

John Tanko Sr.

Odšel je k Stvarniku 9. februarja 1965. leta.

Sedem že let v grobu tam počivaš, kot svetla luč nam svetijo v srce. Plačilo zdaj nebeško uživaš, katerega na svetu ni!

Spomini vedno k Tebi nam hite, kot svetla luč nam svetijo v srce. Ko tudi nas zagrne groba noč, združila nas bo v raju božja moč.

Zalujoci:

ANTONIJA — soproga
JOHN JR., FRANK — sina
LILLIAN — hčerka
VNUKI in VNUKINJE
OSTALO SORODSTVO
Cleveland, O., 9. februarja 1972.

no sestro Haydee, ki je, odkar sem zapustila Francijo, skrbela za to, da sem potrpežljivo čakala tega srečnega dneva, s tem, da je govorila z menoj o vas."

"Torej Haydee ljubite?" vpraša Monte Cristo in zastoj skuša prikriti globoko ganjenost.

"O, iz cele duše."

"Torej čujte, Valentina," pravi grof, "imam vas nekaj prositi."

"Mene? Veliki Bog, ali sem res tako srečna?"

"Da, Haydee ste imenovali svojo sestro; naj bo res vaša sestra, Valentina; izkazuje jej vso ono prijaznost, o kateri mislite, da ste jo dolžni meni. Čuvajta z Morrelom ubogo dete, kajti, grofu glas skoro zamre, "odslej bo sama na svetu."

"Sama na svetu?" ponovi glas za grofom. "In zakaj?"

Monte Cristo se obrne.

Pred njim stoji Haydee, blede, kakor okamenela, s smrtnim strahom v svojih potezah.

"Ker boš jutri prosta, hčerka," odvrne grof; "ker zopet zavzameš v svetu mesto, ki ti pristojta, ker nočem, da bi bila tvoja sreča in ime tvojega očeta odvisna od moje usode."

Haydee prebledi še bolj, sklene svoje prosojne roke kakor devica, ki moli k Bogu, in pravi z ihtečim glasom:

"Torej me zapustiš, gospod?"

"Haydee, Haydee! Mlada in lepa si, pozabi moje ime ter bodi srečna!"

"Prav," pravi Haydee. "Tvoje povelje se izvrši, gospod; o celo tvoje ime pozabim in srečna bom."

In deklica stopi korak nazaj, da bi odšla.

"O moj Bog," vsklikne Valentina, naslanjaje Morrelovo glavo na svojo ramo, "ali ne vidite, kako je blede, ali vam ni jasno, koliko trpi?"

Haydee obstane in pravi z boleznim izrazom:

"Zakaj hočeš, naj bi me razumel, sestra moja? Moj gospod je, in jaz sem njegova roblinja. Pravico ima do tega, da ničesar ne vidi."

Grof se strese pri tem glasu, ki zadene najskrivnejše žilice njegovega srca; oči se mu srečajo z očmi mlade deklice in ne morejo prenašati njihovega svita.

"Moj Bog, moj Bog," pravi, "ali naj je torej to, kar slutim, resnica? Haydee, ali bi bila srečna, da lahko ostanem pri meni?"

"Mlada sem," odvrne deklica ljubeznivo, "življenje ljubim, ker si mi je osladil ti, in tako nerada bi umrla!"

"To se pravi, če bi te jaz zapustil, Haydee —?"

"Bi umrla, gospod, da."

"Torej me ljubíš?"

"O, Valentina, vpraša me, če ga ljubim! Valentina, povej mu vendar, če ti ljubiš Maksimilijana!"

Grofove prsi se širijo, srce mu trepetaja; svoje roke razprostre, in Haydee mu z vsklikom radosti pade v naročje.

"O, da, ljubim te," pravi, "ljubim te, kakor je mogoče ljubiti svojega očeta, svojega brata, svojega soproga. Ljubim te, kakor je mogoče ljubiti svoje življenje, kakor je mogoče ljubiti svojega Boga, kajti ti si za me najlepše, najbolje in največje izmed vseh bitij, ki so bila kdaj vstvarjena."

"Torej naj bo, kakor hočeš, moj ljubljeni angelj!" pravi grof. "Bog, ki mi je dal moč zoper moje sovražnike in s katerega pomočjo sem bil zmagovalec, neče, da bi se ostali del svojega

življenja kesal zaradi teh zmag; hotel sem se kaznovati, a Bog mi hoče odpustiti. O, torej me ljubiš, Haydee! Kdo ve, če mor-da pri tvoji ljubezni ne pozabim tega, kar na vsak način moram pozabiti!"

"Toda kaj vendar govoriš, gospod?" vpraša deklica.

"Pravim, da je ena beseda iz tvojih ust vlila v mojo dušo več jasnosti kakor dvajset let, ki so mi bistrila duha. Samo tebe imam na svetu, Haydee, ti me vežeš na življenje: poznaš me kot nesrečnika, a narediš me srečnega."

"Ali slišiš, Valentina?" pravi Haydee.

Grof zbira trenotek svoje misli.

"Ali sem sanjal, ali je to resnica?" pravi. "O moj Bog, naj bo kakorkoli. Naj bo plačilo ali kazni, tvoj dar sprejemam. Pojdi, Haydee, pojdi..."

In položivši eno roko okoli vitkega pasu deklice, stisne Valentini roko in izgine.

Tako mine skoro ura, tekom katere kleči Valentina poleg Morrela brez glasu, trepetaje in z nepremičnimi očmi. Končno prične njegovo srce biti močnejše, lahek dih mu pride preko ustnic, in celo njegovo telo spreleti ono lahkotno trepetanje, ki vedno naznanja povratek življenja.

Končno se odpro tudi njegove oči, ki pa v početku ostanejo nepremične in motne; nato njegov pogled dobi življenje; temu sledi zavest in zavesti bolešt.

"O," vsklikne z obupnim glasom, "še živim! Grof me je varal!"

In njegova roka seže po nožu, ležečem na mizi.

"Prijatelj," pravi Valentina z blaženim smehljajem, "prebudi se vendar in ozri se na me!"

Morrel glasno vsklikne in pade na kolena, kakor da ga je omamila in oslepila nebeška prikazen...

Ob prvih žarkih nastajajočega dne gresta Valentina in Maksimilijan roko v roko na breg. Srečna Valentina pripoveduje svojemu ljubljencu, kako se je prikazal Monte Cristo v njeni sobi, kako ji je vse razkril, kako je nato sama videla zločin in kako jo je grof rešil smrti na čudežen način in dočim so vsi mislili, da je umrla.

Vrata jame so bila odprta. Na čistem azuru jutranjega neba so se še svetile nočne zvezde.

V sencih pod skalo zagleda Morrel moško osebo; zdi se, da mož čaka na znamenje, na katero bi se približal. Maksimilijan opozori Valentino nanj.

"Ah, to je Jakopo, kapitan jahte," pravi ta.

In namigne mu, naj pride bližje.

"Ali nama imate kaj povedati?" vpraša Morrel.

"Izročiti vam imam od grofa to pismo."

"Od grofa?" vprašata oba začudeno.

"Da, čitajte."

Morrel odpre pismo in čita: "Moj ljubi Maksimilijan!"

"Teluka je vsidrana za Vaju. Jacopo Vaju prepelje v Livorno, kjer pričakuje gospod Noirtier svojo ljubljeno unukinjo, da jo blagoslovi, predno stopita pred altar. Vse, kar je v tej jami, prijatelj, moja hiša na Elizejskih Poljih in moj mali grad v Treportu, to je svatbeno darilo, katero poklanja Edmond Dantes sinu svojega patrona Morrela. Gospica Villefortova naj deli z Vami te zaklade, kajti rotim jo, naj vse premoženje, katero bi imela dobiti po svojem očetu, ki je zblaznel, in po svojem bratu, ki so ga pokopali zadnjega septembra obenem z njeno mačeho, naj vse to premoženje razdeli med ubožce."

"Prosimo angelja, ki bo čuval nad Vašim življenjem, Morrel, naj moli včasih tudi za moža, ki je kot satan nekaj časa mislil, da je enak Bogu, in zdaj z vso krščansko ponižnostjo priznava, da je samo v božjih rokah vzvišena moč in neizmerna modrost."

Naš domov-odnesni zavoj za prave ljubitelje piva.

THE STROH BREWERY COMPANY, DETROIT, MICHIGAN 48226

Naj čiste Valentinine molitve olajšajo njegovo slabo vest, ki ga kljuje v dnu njegovega srca.

"Kar se tiče Vas, Morrel, je skrivnost mojega vedenja proti Vam ta-le: Na svetu ni niti sreče, niti nesreče; človek samo primerja ene razmere z drugimi, to je vse. Samo oni, ki je čutil največjo bolešt, je zmožen in vreden največje sreče. Človek mora priti do tega, da hoče umreti, Maksimilijan, potem šele ve, kaj je življenje."

"Živita in bodita srečna, draga

otroka mojega srca, ter nikdar ne pozabita, da je do onega dne, ko Bog razkrije človeško bodočnost, vsa človeška modrost izražena v besedah:

"Čakati in upati!"

"Vaš prijatelj

"Edmond Dantes,

"Grof Monte Cristo."

Med čitanjem tega pisma, ki obvesti Valentino o tem, da je zblaznel njen oče ter sta umrla njen brat in njena mačeha, uboga deklica večkrat prebledi, bolesten vzdih se jej izvije iz prsij,

in solze se ji vlijejo iz oči; svojo srečo je kupila zelo drago.

Morrel pogleda nemirno okoli sebe.

"Toda," pravi, "grof gre v svoji velikodušnosti predaleč Valentina bi se bila zadovoljila z mojim skromnim premoženjem. Kje je grof, prijatelj? Peljite me k njemu!"

Jacopo pokaže z roko na obzorje.

"Kako! Kaj hočete s tem reči?" vpraša Valentina. "Kje je grof? Kje je Haydee?"

"Poglejte!" pravi Jacopo.

Oči mladega moža in deklice se vpro v označeno smer, in v temnomodri črti, ki je ločila na obzorju nebo od Sredozemskega morja, zapazita oba veliko belo jadro.

"Odpotoval je," vsklikne Mor-

rel, "odpotoval je! Z Bogom, prijatelj, z Bogom, oče moj!"

"Odpotoval je!" vzdihne Valentina. "Z Bogom, prijateljica, z Bogom, sestra moja!"

"Kdo ve, če se snidemo še kdaj!" pravi Morrel in si obriše solzo.

"Prijatelj," pravi Valentina, "ali nama ni grof pravkar rekel, da je vsa človeka modrost izražena v besedah:

"Čakati in upati!"

KONEC

Milioni za ohranitev Benetk

RIM — Italijanski senat je potrdil predlog zakona, po katerem bodo Benetke dobile 400 milijonov dolarjev za rešitev pred poplavamami in za obnovo nekaj palač, cerkva in drugih stavb v mestu, ki se počasi pogreza. Rapravo o zakonu so pospešili, kajti zadnje jesen je včasih prinašal močan veter na beneške trge morskoro vodo, visoko tudi dva metra.

Ker Benetke prištevajo med največje svetovne zakladnice umetnosti, je italijanska vlada sklenila ustanoviti mednarodni sklad za pomoč mestu lagun. Po predlogu zakona bi 160 milijonov porabili za obnovo raznih starih stavb, za enako vsoto bi zgradili prekope, jezove in zapornice, ostanek pa bi šel za nov vodovod in kanalizacijsko omrežje.

Srednjo šolo preskočili

TUCSON, Ariz. — University of Arizona v tem mestu je bila ustanovljena leta 1890 na tleh, ki jih je daroval v ta namen eden vodilnih igralcev na srečo. Univerza je bila zgrajena, še predno je imela Arizona kako srednjo šolo.

ZA VALENTINOVO
poklonite svojim dragim
AMERIŠKO DOMOVINO

ZENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

DOWN TO EARTH—Dressing in layers is both stylish and practical this season. Benson & Partners shows how it's done with fashionable flair in this all-cotton ensemble with a military air.